

**CHARAKTERYSTYKA KRAJOWEGO WOSKU PSZCZELEGO
Z NATURALNYCH NIECZERWIONYCH PLASTRÓW ORAZ
CHARAKTERYSTYKA WĘGLOWODORÓW WYDZIELONYCH
Z NIEGO PRZY POMOCY CHROMATOGRAFII**

Jan Curyło i Witold Zalewski

Zakład Pszczelnictwa I.S.

WPROWADZENIE

Wosk pszczeli jest naturalną wydzieliną pszczół robotnic używaną do budowy plastrów. Z plastrów otrzymuje się wosk głównie przez wytapianie. Jego skład chemiczny jest różnorodny, lecz można w nim wyróżnić cztery zasadnicze komponenty: wyższe kwasy tłuszczowe, wyższe alkohole, wzajemne ich połączenie — estry i ostatnią grupę — węglowodory. Stosunek tych składników ulega pewnym wahaniom i jest w dużej mierze zależny od czasu przebywania plastrów w ulu.

Polska obecnie ma niedobór wosku pszczelego i pokrywa go importem. W związku z tym jego cena jest wysoka i to często jest powodem jego fałszowania. Najczęstsze i najtrudniejsze do wykrycia zafałszowanie wosku to dodatek parafiny i cerezyny, materiałów zbliżonych własnościami chemicznymi do węglowodorów woskowych. W poszukiwaniu metody wykrywania tych zafałszowań nasunęła się konieczność opracowania charakterystyki wosku pszczelego i jego węglowodorów.

CEL PRACY I PRZEGLĄD LITERATURY

Celem tej pracy było: a) stwierdzenie przy pomocy chromatografii kolumnowej, jaka ilość węglowodorów znajduje się w krajowych woskach pszczelich, pochodzących z naturalnych, niecierwionych plastrów i na tej podstawie oparcie normy dopuszczalnej zawartości węglowodorów w krajowym wosku pszczelim. b) Zbadanie podstawowych własności fizycznych tych wosków oraz własności fizycznych wyizolowanych z nich węglowodorów. Dane te mają być przyczynkiem do znajomości składu krajowych wosków pszczelich.

